Ой, не вітер то гуде над дахом,
Поринає в сиву далину —
Зграя гайвороння, птах за птахом,
Обминає Бондарівнину труну.

Ти лежи, лежи в труні сосновій,
Бондарівно, дівко молода;
Потемніла, помутніла з крові
У Дніпрі широкому уся вода.

Гей, на коні, і шаблі в долоні,
Тільки вітер шляхом заміта.
У небесній грозовій опоні
Проступила тінь вогненного хреста.